

Д.В. КОЧЕРЖУК,

аспірант Київського національного університету культури і мистецтв

МЕТОДИ КЛАСИФІКАЦІЇ СТУДІЙ ЗВУКОЗАПISУ У СУЧАСНОМУ МИСТЕЦТВІ ЕСТРАДНОГО СПІВУ

Загальні вимоги звукооператорської роботи для практичного запису музичного твору створили нові форми класифікування студійних приміщень. Завдяки нововведенням у фахових дисциплінах багатьох новочасних напрямів естрадного співу зі звукорежисерськими основами, що злилися воедино у музичній творчості, науковці та спеціалісти в області звукоінженерії (А. Вейнцфельд, Н. Єфімова, С. Круглікова, Б. Меєрзон — вдосконалили та узагальнили методи класифікування студійних приміщень [5]. До цих надбань приєдналися й наукові дослідження музикознавців (І. Ісаєва, К. Фадєєва, С. Пучков), котрі проаналізували та узагальнили роботу соліста з тими чи іншими електронно-технічними інструментами (мікрофон, знання мікшерського пульта та якість звуку, у вихідному положенні системи спліт-навушників — колонок).

Загалом, коли ми оповідаємо про класифікацію, то звичайно використовуємо формулювання офіційної нормативної документації. Однак не варто забувати про той фактор, що акустичні показники студій звукозапису мало цікавили організації, котрі займаються стандартизацією студії. Питання стандартизаційного положення звукозаписуючого приміщення почало хвилювати музичні компанії лише у ХХІ столітті, коли з'явилися нові засоби передачі звукового простору, були впроваджені цифрові методи обробки звуку та відображення звукових хвиль. Отже, цьому питанню не було відведено належної уваги та офіційну класифікацію можна вважати умовною. Тому головною проблематикою постає питання у наукових дослідженнях щодо методу класифікування студійних приміщень, пристосованих для музичного звукозапису.

Сучасні студії звукозапису в світі відрізняються великою різноманітністю програмного забезпечення та музичного обладнання. В залежності від поставленої мети відрізняють декілька напрямів: студія звукозапису, що призначена лише для музики; студія запису звуку для кіно-мистецтва; радіомовні та телевізійні студійні приміщення [1]. Нас цікавлять студії звукозапису, котрі виконують творчі записи для формування музичного репертуару вокаліста. Сучасні комерційні студійні компанії присвячують багато часу дослідницькій роботі, вивчаючи студії, розподіляючи їх за такими напрямками як «home recording», «project» та студії повного професійного аудіо-сервісу [2]. Науковці у галузях звукорежисерського та музичного мистецтва (Н. Єфімова, Л. І. Макріненко, М. Ю. Лане, П. Уайт) відобразили загальні методи класифікації. Значна кількість професійних теоретично-практичних вимог щодо звукорежисерського профілю, вносить свої зміни у роботу студійних компаній, розподіляючи приміщення для запису. Є. Ревенга — головний редактор статті про студійні приміщення та його обладнання надає деякі видозмінені вимоги щодо профільного використання студій, розподіливши їх за такими видами, як: студія композитора, студія діджея та студія колективу або гру-

пи [9]. Автор зацентрував увагу, здебільшого, на студії для композиторів. Це також відіграє вагомий роль у творчості соліста, адже значна кількість співаків пишуть свої музичні композиції у співавторстві з композитором-аранжувальником.

Класифікування студій звукозапису відбувається за декількома загальними методами, а саме: за видами звукового матеріалу (камерні, літературно-драматичні, музичні, мовленнєві студії); в залежності від потреби (запис музики, голосу, начитка тексту для радіо, реклами або фільмографічна основа); за кількістю виконавців (великі, середні та малі) – в залежності від приміщення та за технічно-апаратною складовою (професійна або аматорська) [4]. Цих вимог дотримуються здебільшого особи, котрі володіють музичними компаніями, які устатковують їх та записують виконавців в якості звукооператора. За власним спостереженням, під час запису творчого матеріалу у студіях звукозапису «PhrankRock» та «MadeInBeat», нами було виявлено та проаналізовано ще один метод класифікаційної основи як кількість і якість професійного фахового звукового обладнання. Адже, окрім, мікрофонного пристрою, персонального комп'ютера та системи навушників, у приміщенні повинні ще знаходитись зовнішні колонки, декілька професійних музичних програм та апаратних станцій («Avid Pro Tools» (Mac та PC), «Presonus Studio One» (Mac та PC), «Apple, Logic Studio» (Mac), «MOTU Digital Performer» (Mac), «Steinberg Cubase (Mac та PC)», «Cakewalk Sonar» (ПК), «Ableton Live» (Mac та PC), «Propellerheads Reason» (Mac та PC), а також повинно бути якісне звукопоглинання. Ці компоненти відображають відмінну та професійну роботу звукорежисера та його команди.

Отже, студіям звукозапису слід орієнтуватися на стандарти сучасних компаній України та Росії (Recops Studio, Audio Me, Zvuko Ru, Albus Pro) щодо створення музичного продукту. Вони мають бути наповнені новими комп'ютерними музичними програмами та робочими аудіо-станціями.

Література

1. Кравченко А. Уроки з будівництва студій / А. Кравченко. // Install Pro. – 2003. – 40 с.
2. Классификация студий звукозаписи [Електронний ресурс]. – 2014. – Режим доступу: <http://www.audiome.ru/articles/view/25>.
3. Ревенга Е. Оборудование для студии звукозаписи. Часть 1. Студия композитора [Електронний ресурс] / Е. Ревенга. – 2016. – Режим доступу: <https://samesound.ru/staff/studio-staff/6844-studiya-zvukozapisi-na-vse-sluchai-zhizni-chast-1-studiya-kompozitora>.
4. Современные студии звукозаписи [Електронний ресурс]. – 2014. – Режим доступу: <http://recops-studio.ru/sovremennjye-studii-zvukozapisi.html>.
5. Коваленко О. А. Музыкальная звукозапись как феномен культуры [Електронний ресурс] / Олег Алексеевич Коваленко. – 2012. – Режим доступу: <http://www.dissercat.com/content/muzikalnaya-zvukozapis-kak-fenomen-kultury>.